

Nieuws van Piet en Pita Vanuit Noah's Ark Kinderhuis

11^e jaargang, nummer 2
Mei 2011

Lieve vrienden en familie,

De afgelopen twee maanden zijn voor ons druk en zwaar geweest. Niet alleen lichamelijk maar ook geestelijk. Een nieuw kind krijgen is niet vreemd meer voor ons. Maar er zijn verhalen bij die ons niet onberoerd laten. Waar ook wij nog ondersteboven van raken.

We danken de Here dat we dit werk mogen doen en we weten ons gedragen door gebed. We beseffen dat we een grote verantwoordelijkheid dragen.

JETHRO

Op 12 februari werden we in de morgen gebeld door de politie in Mukono of we konden helpen een baby te redden uit een pit latrine (= een soort wc met een diep gat vol uitwerpselen). Onvoorstelbaar wat er dan in een paar seconden allemaal door je hoofd heen gaat. Drie uur lang heeft hij in die pit gelegen. Wat een wonder dat hij leeft! Wat een afschuwelijke manier om je leven te beginnen. Maar dank aan God, hij heeft deze ervaring overleefd.

De moeder, 14 jaar oud, had in paniek en niet wetende wat te doen na de geboorte van haar kind hem in de latrine

gegooid. Gelukkig voor hem bleef hij huilend drijven in de uitwerpselen en werd hij gehoord door voorbijgangers. Zij hebben hem uit de latrine gehaald.

Moeder en kind hadden medische zorg nodig. Het ziekenhuis kon hen die niet geven. Er waren geen dokter en geen spullen voorhanden. Daarom werden moeder en kind aan ons overgedragen. Het was een afschuwelijke klus om hem van de poep en de maden te bevrijden. Hij had het ook binnen gekregen. Het gaat nu goed met hem. Z'n jonge moeder, die men naar de gevangenis wil sturen, begint langzaam interesse te tonen in haar baby.

We bidden en hopen dat we ooit in staat zullen zijn om hen werkelijk te verenigen na alles wat er gebeurd is. We hebben hem Jethro genoemd, en zijn Ugandese naam is Kyamagero, dat 'wonder' betekent. Kijk op de website voor het volledige verhaal en een filmpje van Jethro.

PUPPIES

Op 14 februari hadden we hier in huis een bevalling. Onze hond Wolfy kreeg onverwacht acht puppies. We wisten nog maar een paar dagen dat ze zwanger was en dat was ook niet gepland. Ze heeft nooit onze toestemming gevraagd! De bevalling verliep voorspoedig en de kinderen waren er heel blij mee; wij iets minder. Maar eerlijk is eerlijk, het is schattig dat kleine spul.

DORAH

Dorah is een 11 jarig meisje, dat al jong haar moeder verloor. Door haar vader werd ze toen toevertrouwd aan een medicijnman. Deze man heeft haar meerdere keren verkracht en vervolgens kwam ze terecht bij een vrouw in het dorp die zich haar lot aantrok. Ze werd ziek en belandde in het ziekenhuis, waar deze vrouw trouw voor haar zorgde. Dit onder bedreigingen van de medicijnman. Tot de dag aanbrak dat ze het niet meer aan kon en ze de hulp inriep van de kinderbescherming. Het was toen half maart.

Daar kwamen wij in beeld, want ons werd gevraagd te helpen bij het vervoer uit het ziekenhuis.

Ze was echter nog niet gezond en raakte regelmatig buiten bewustzijn. Dan viel ze uit haar bed. Er werd van ons verwacht dat we haar bij het politiebureau zouden brengen, maar dit vonden we medisch niet verantwoord. We hebben toen één van onze verpleeghulpen bij haar in het ziekenhuis gebracht en zij zorgde voor haar.

Totdat men haar toch ontsloeg en naar huis stuurde. Ze was nog niet beter, maar de druk van de medicijnman werd te groot. Omdat het weekend was hebben we haar toen opgenomen in onze eigen kliniek. Hier ontdekten we dat ze epilepsie heeft en dus regelmatig toevallen krijgt. We hebben hulp gezocht en zijn nog steeds bezig om uit te zoeken wat de juiste medicijnen voor haar zijn.

Ondertussen kwam de vraag, wat doen we met haar? Ze kan terug naar de medicijnman, maar dat is geen optie voor ons. De kinderbescherming heeft als andere optie de jeugdgevangenis, maar dit is geen plek voor een onschuldig kind. Na overleg met ons management team hebben we begin april besloten om haar te laten blijven. Vooral de oudere kinderen zijn hier blij mee, want ze is echt een vriendinnetje van hen geworden.

Ze is zeker een zorgenkind en we weten nog niet hoe we haar het beste kunnen helpen, maar we konden en wilden haar niet aan haar lot overlaten.

ETHAN

Op 28 februari 2011 werd onze hulp ingeroepen door de politie. Het enige dat ze ons vertelden, was dat het om een baby ging. Het eerste dat we zagen, toen we bij het politiebureau aankwamen, was een reporter van de Luganda televisie die de politie aan het interviewen was. Toen dit afgelopen was, liet de politie ons de baby zien.

Ze nam ons mee naar de veranda van de politiepost waar een stoel stond met wat oude lappen; een baby zagen we niet. Totdat ze de lappen optilde: we waren verbijsterd! Daar lag een baby zo klein en zo uitgemergeld, mijn hart kneep samen en even voelde ik paniek. Hoe moesten we dit kindje in leven houden? Maar ja, we waren om hulp gevraagd en ik kreeg het in mijn handen gelegd. De doeken waar het jongetje in was gewikkeld wogen meer dan het kind zelf. Het gezicht zag er precies zo uit als een jong aapje, en zijn oogjes draaiden helemaal weg totdat je alleen nog maar wit zag; het was angstig om te zien.

Het enige dat ons werd verteld was dat hij zwaar verwaarloosd was; er werd nog snel even gezegd: dat daar is de vader, een dronken arrestant. We stapten in de ambulance en reden terug, ondertussen de dokter bellend dat hij klaar moest staan om onmiddellijk aandacht aan het jongetje te kunnen geven.

Hij woog maar 1290 gram en was 36cm lang. Er zat geen grammetje vlees meer op zijn lijfje. Alleen botten en vel. En hij had doorligwonden op z'n stuitje en heupjes. Volgens de brief die de politie ons meegaf was hij vijf en een halve week oud. We hebben hem Ethan genoemd.

Vijf dagen lang hebben we gevochten om hem in leven te houden.

We hebben hem in de couveuse aan de zuurstof gelegd en gevoed via een sonde, iedere anderhalf uur 15ml.; meer kon hij niet verdragen. Op 4 maart 2011 hebben we hem teruggegeven aan God. Heel moeilijk, want je bent er emotioneel enorm bij betrokken. Je kunt niet half zorgen voor een kind of half van een kind houden; je geeft je volledig en dus is de pijn ook intens. Toch zijn we dankbaar dat we Ethan die vijf dagen volop liefde hebben kunnen geven. Even heeft hij mogen ervaren waardevol te zijn.

BONISA

Op 4 maart 2011, terwijl we aan het vechten waren voor Ethan zijn leven, werd er een nieuwe baby gebracht. Een meisje van ruim een week oud. Haar moeder was bij de geboorte overleden en er was niemand bereid gevonden om voor haar te zorgen. Een mooie, kerngezonde, stevige baby, het tegenovergestelde van Ethan. We hebben haar Bonisa genoemd

omdat die naam voor mij, Pita, een speciale betekenis heeft. Het is de naam van een boek, (Bonisa, een kind in donker Afrika) dat ik als 10 jarig meisje las en wat grote indruk op mij maakte. Toen al is in mij het verlangen geboren om de zending in te gaan. Bonisa is op 23 februari 2011 geboren en woog bij aankomst in het kinderkhuis al bijna vier kilo.

CHRISTY

Op 19 april 2011 opnieuw een kind in nood. Een meisje van vier jaar oud; door haar stiefvader verkracht en door haar moeder aan de kant geschoven, niet belangrijk genoeg om je druk om te maken.

Haar business vond ze belangrijker dan haar kind. Het meisje is geschokt, bang voor iedere Ugandese man en beschadigd. Ze heeft zich aan me vastgeklampt en vanaf de eerste dag in Noah's Ark heeft ze mij als mama aanvaard. Dat is best verdrietig: een vreemde, met een andere kleur, waar je je veiliger bij voelt dan bij je eigen moeder. Dat doet pijn.

FLEUR EN ROSE

21 april 2011 was de dag waarop Fleur en Rose deel werden van de Noah's Ark familie. Het zijn twee mooie baby's. Een tweeling van één week oud. Hun moeder is bij hun geboorte overleden en de vader was niet aanwezig. De eerste week werden ze verzorgd door hun tante, maar zij heeft zelf een gezin en kon de last van nog twee baby's niet aan. Ze heeft ze in die week alleen suikerwater gegeven.

Toen heeft ze hen naar de politie gebracht en werden wij ingeschakeld. Ze zijn prematuur, en wogen 1800 en 1700 gram. Ze liggen gezellig samen in de couveuse in onze woonkamer. Rose, de jongste, is erg geel (jaundice) en ligt twee keer per dag onder de 'hoogtezon', een babywarmer met blauwe lampen.

HANNAH

In onze vorige nieuwsbrief vertelden we dat Hannah een tumor had. We hebben erg goed nieuws: mede door de behandelingen, maar zeker ook door gebed, is ze nu zover genezen dat de behandelingen zijn gestopt. De kanker is niet langer actief, ze blijft wel onder controle, maar hoeft geen chemotherapie meer te ondergaan. We zijn heel erg blij en dankbaar. Er is enorm met Hannah meegeleefd en ze heeft heel veel post gekregen. Namens Hannah willen we iedereen die haar een kaart heeft gestuurd heel hartelijk bedanken.

PETRA

Op 10 april werd onze Petra heel erg ziek. Ze had malaria, maar reageerde anders dan een 'normale' malariapatiënt. Ze kreeg toevallen en raakte buiten bewustzijn.

We zijn met haar in de ambulance naar het ziekenhuis geracet, waar ze onmiddellijk opgenomen werd op de intensive care afdeling. Ze werd slapende gehouden met

medicijnen, maar bleef toevallen houden. Voor haar leven werd gevreesd. Men dacht aan hersenmalaria, maar ook aan meningitis. Door allerlei onderzoeken kwamen we te weten dat het hersenmalaria was. Dit is dodelijk en voor hen die het overleven is er eigenlijk altijd blijvend hersenletsel.

Twee en een halve dag lag ze in een diepe bewusteloosheid. We hebben een keten van gebed opgestart over een groot deel van de wereld en God heeft een groot wonder verricht!

Op de vierde dag opende Petra haar ogen en ze herkende ons meteen. Op dat moment kon ze nog niet praten. Op de vijfde dag ging ze voor een hersenscan om te kijken in hoeverre de hersenen beschadigd waren. Een enorm wonder, er was totaal geen schade te zien! Twee dagen later mocht ze mee naar huis en nu een week later merk je niet meer dat ze ooit ziek is geweest.

Ik kan niet beschrijven hoe blij en dankbaar wij zijn.

Een hartelijke groet van Piet en Pita Buitendijk

WIST U DAT.....

- er regelmatig leuke en originele acties gehouden worden?
- deze acties mooie bedragen opleveren voor Noah's Ark?
- u hierover kunt lezen op onze website?

VAN HET BESTUUR

Twee jaar geleden ben ik gevraagd als bestuurslid voor stichting NACMU en sinds augustus vorig jaar ben ik penningmeester. Dit houdt in dat ik onder andere de giften die op de Algemene Rekening binnenkomen inboek. Hierbij valt het me elke keer weer op, op hoeveel verschillende manieren er aan Noah's Ark gegeven wordt. Mensen die elke maand geld overmaken, anderen die dit per kwartaal of eens per jaar doen. Geld dat door middel van een actie is bijeenvergaard of naar aanleiding van een verjaardag of een jubileum in plaats van een cadeau is ingezameld. Verder kerken die een collecte houden en dit geld overmaken. Bedrijven die een bepaald bedrag aan giften geven en hiervan een bedrag over maken. Kinderen die een actie houden. Of het collectegeld van de zondagsschool, allemaal dragen ze Noah's Ark een warm hart toe. Ook de teksten die soms bij de giften geschreven worden doen ons goed.

Anderhalf jaar geleden was ik in Uganda en heb ik met eigen ogen het werk van Noah's Ark kunnen zien. Ik was onder de indruk van het project. De inzet van alle mensen die er werken en die zorgen dat de kinderen in het kinderkuis een veilige plek hebben om te leven. De kliniek waar medische verzorging wordt geboden aan de kinderen en medewerkers van Noah's Ark, maar ook aan de bewoners van de dorpen.

Maar wat het meeste indruk op mij maakte was de school, waar behalve de kinderkuis kinderen ook veel kinderen uit de dorpen les krijgen. Dat deze kinderen een kans krijgen om zich te ontwikkelen en een vak te leren is geweldig. Hierdoor kunnen ze later werk zoeken en zo in hun eigen onderhoud voorzien. En samen met anderen hun mooie land opbouwen tot een staat die misschien ooit niet meer afhankelijk zal zijn van giften.

Maar voorlopig is het nog niet zover. Door uw giften kan het werk van Noah's Ark doorgang vinden. Zoals u ook nu weer hebt kunnen lezen groeit het aantal kinderen gestaag en ieder kind moet ook weer een plekje hebben. Verder hebben de kliniek, de school en de boerderij uitbreiding nodig. Hartelijk dank dat u door middel van uw steun hieraan een steentje bijdraagt.

Namens het bestuur,

Tineke Nauta

**C
O
L
O
F
O
N** **STICHTING NOAH'S ARK CHILDREN'S
MINISTRY UGANDA**

Secretariaat:

M.E. Brandwijk-Smit

Batelier 14, 3362 JS Sliedrecht

Tel: 0184-415987

E-mail: nacmu-nederland@nacmu.org

Veldadres Piet en Pita Buitendijk:

PO Box 355, Mukono, Uganda

Tel: 00256-71 24 81 142 of

00256-71 22 88 425

E-mail: nacmu-uganda@nacmu.org

Bankrekeningnummers:

Ten name van: Stichting NACMU te
Sliedrecht

36.24.14.017 Algemene giften/donaties

36.24.43.955 Kindersponsoring

36.24.43.963 Schoolsponsoring

15.21.87.421 Piet en Pita Buitendijk

Website: www.nacmu.org

K.v.K. nr. 23093271

Vraag ook de speciale gebedsbrief aan.

U kunt een kind sponsoren voor € 22,50 per
maand. Een schoolkind sponsoren kost per
maand € 12,50.

